

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Ignatius & cæteri Patres de constituenda Societate deliberant. Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

rat, intra Catholicorum castra per fraudem aliquandiu versatus, cum religionis ac pudicitie simulationem ultra sustinere non posset, larua deposita, palam fidei & continentie bellum indixit, atque ad optata hæreticorum iustria popinasque se contulit.

Ignatius & ceteri Patres de constituenda Societate deliberant.

Cap. IX.

HAc igitur falsæ accusationis procella Ignatius sociique defuncti, primum omnium (vt æquum erat) ingentes & vniuersi communiter, & singuli priuatim egere diuinæ clementiæ gratias: deinde, partim quod aliqui subinde ad Ignatij institutum aggregabantur; partim etiam quod inaudierant, aliquot è suo numero varias in vrbes atque prouincias iam tum rogatu Principum à summo Pōtifice destinari; visum est faciendum, vt de stabilienda quàm maximè ad Dei gloriam, salutēque animarum Societate primo quoque tempore inter se consulerent. ad eam quippe diem, communi tantum officio

officio ac pietate ducti; sine certis & proprijs legibus ac magistratibus vixerant. Ergo precationibus, ieiunijs, & sacrificijs in eam rem quàm accuratissime adhibitis, quotidianæ vitæ munera laboresq; ita partiti sunt, vt diurna tēpora Dei verbo, consuetisque functionibus; nocturna vero priuatis inter se colloquijs, & necessariæ consultationi darent. Prima igitur nocte quæsitum est, vtrum Pontificis iussu digressi, prout se daret occasio, suam quisq; sine aliorum consensu vel respectu rem agere; an potius, quamquam corporibus locisque disuncti, animorum tamen conspiratione, & meritorum communionē, vt adhuc fuerant, sic in posterū coniuncti esse deberent. Dictisque sine variatione sententijs, nullum fuit dubium, quin tam suavis, tamq; arcta societas, Dei prorsus munere ex tam diuersis moribus linguisq; coalita, omni conatu studioq; retinenda foret; tū ne qua Spiritui sancto iniuria fieret, à quo diuinitus fuerant in eam consensionē adducti; tū verò, ne concordie atq; unitatis bonū amitteretur, quo nihil est ad

res

res magnas atq; arduas moliēdas, & ob-
stantia quæq; perrūpēda, valenti⁹. Cū
hæc & alia multa in eam sentētiam in-
gēti alacritate & gaudio spiritali pro-
se quisq; dixisset, magnopere incensis
ad mutuam caritatem & beneuolenti-
am animis, cœtus ille dimittitur. Pro-
ximo deinde cōfessu de religione rela-
tū est, placerēt ne ad vota duo Pauper-
tatis Castitatisq; rite suscepta, tertium
perpetuæ itē Obedientiæ adiungere, &
e suo corpore eligere, qui cæteris am-
pla cum potestate præesset. In eam rē,
quod maioris momenti videbatur ef-
se, diem proferri placuit, spatiumq; se-
orsum singulis ad deliberandum dari,
atq; interim instauratis precationibus
& sacrificijs, diuinæ sapientiæ lumē o-
pemq; diligēter exposci. Vt igitur eius
consultationis dies aduenit, omnium
in vnū congruere sententiæ, quando-
quidē Christum Dominū ac magistrū
sibi pro viribus imitandum cuncti su-
sciperant, quoniam ille sese perfectū
atque integrum holocaustum Deo pa-
renti pro salute humani generis obtu-
lisset, prorsus oportere, vt ipsi quoque
pro

pro suo modulo Christum effingeret: ac quemadmodum singulorum corporis bona per voluntariam inopiam, corpus ipsum per castimoniā Deo immolatum esset; sic animus quoque ante caelestes aras per obedientiam spiritalis victima caderet, praesertim cum hoc sacrificio nullum diuinæ maiestati gratius aut suavius esse constaret. Ergo sine controuersia deligendum videri, cui omnes in terris tamquā Christo parerent; cuius in verba iurarent; denique cuius sibi nutum ac voluntatem instar diuini cuiusdam oraculi ducerent. His ita cōstitutis, deinceps quaesitum de huius ipsius potestate, vtrum certo dierum spatio definitam, an vero perpetuam esse oporteret. Perpetuā esse placuit omnibus, idque cum alias ob causas, quas commemorare hoc loco necesse non est, tum verò vt negotia grauiora, quæ ad conficiendum nō modo plenæ libertatis, verum etiam longi fere temporis indigent; leniter, & ex animi sui sententia posset ad exitum sine vlla trepidatione perducere. Additum ad hæc, vt Societatis candidati,

dati, cùm alijs experimentis, tum vero
 præcipue spiritualibus exercitationi-
 bus, peregrinatione, & infimis publici
 alicuius valetudinarij ministerijs pro-
 barentur. Itemque, vt quicumque So-
 cietatis instituta profiterentur, ij ad tria
 solemnia vota, quæ nobis cum alijs di-
 catis Deo familijs ferè cõmunia sunt,
 quartū nominatim adiūgeret; quascū-
 que ad fideiū vel infideiū terras Chri-
 stianæ rei causa Põtifici maximo ipsos
 mittere placuisset, eò sine vlla tergiuer-
 satione, atq; adeo sine vlla non modo
 mercede, sed ne viatici quidem petiti-
 one proficiscendi. ac simul, concepta
 verborum formula sese obstringerent,
 puerili ætati per catechesim erudien-
 dæ; quòd hoc remedio nullum ferme
 efficacius foret ad intemeratam fidē
 tuendam, ac prauæ religionis prohibē-
 da contagia. Atq; hoc maxime quarto
 voto à cæteris religiosis minima Socie-
 tas nostra distinguitur. Hæc igitur & a-
 lia id genus nonnulla per eos dies ab
 Ignatio patribusque decreta sunt: ei-
 demque Ignatio negotium datum, vt
 ea in summam redacta, Pontifici Ma-
 ximo

N ximo

ximo primùm Apostolica auctoritate
fancienda atque approbanda proponere
ret; deinde vt eadem ipse postea per o-
tium fusius explicaret ordinaretque,
& quàm accommodatissimas ad Soci-
etatis vocationem & spiritum leges ca-
nonesque perscriberet.

*Patres in varia loca Pontificis iussu disce-
dunt. Cap. X.*

SVB hæc ferme decreta, Pōtifex Ma-
ximus aliquot operarios ab Ignatio
in varias agri Ecclesiastici vineas
postulauit. Id nostræ Societati fuit A-
postolicæ peregrinationis exordium.
Rainutio Farnesio Cardinali, eximia
spe summæ virtutis adolescenti (qui
multo deinde post, matura virtute vir,
Bononiensis Episcopus obiit) per eos
dies cum amplissima potestate legatio
Parmensis obuenerat. Huic, Pontificis
iussu, legationis comites, & rerū spiri-
tualiū administri duo, Petrus Faber, &
Iacobus Laines ab Ignatio dati: Senas ve-
ro in Erruriā, Paschasius ad instauran-
dam sacri cuiusdam cœnobij discipli-
nam ab eodem Pontifice missus est. In

Aena-